

Cílem této práce je představit a následně kriticky zhodnotit dílčí aspekty etiky osvobození v díle latinskoamerického autora Enrique Dussela s ohledem na širší historické okolnosti jejího vzniku a následného vývoje. Zvláštní pozornost je věnována motivu společenství, který v Dusselově etice sub pauperum lumine hraje nezastupitelnou roli. Teologická etika osvobození se pro své z pohledu Západu problematické metodické založení, specifické chápání eschatologie, recepci marxistického myšlení a důrazu na sociální, ekonomické a kulturní okolnosti často setkává s nepochopením a odmítnutím. Odebrala se etika osvobození v důsledku velkých sociálních, ekonomických, geopolitických a kulturních změn současné globální společnosti jako překonaný „módní trend“ na „sметиště dějin“, nebo má současnému čtenáři stále co říci?